

DELEGACIÓ DE PASTORAL FAMILIAR
BISBAT DE GIRONA

NOVA EVANGELITZACIÓ 5.2

Estar *en*
el meu Centre és estar *en*
JESÚS i Ell *en* mí.

“Estigueu *en* mi”
(Jn 15, 4)

Textos: Joan Maria Bovet

LA FE ÉS L'ACTE D'AMOR MÉS GRAN DEL LLIURE ALBIR

Aquest text és de santa Isabel de la Trinitat. Forma part dels 10 dies de recés que ella mateixa va escriure uns mesos abans de morir. El títol que Isabel va posar a aquests dies de recés és profund: **EL CEL EN LA FE**. Profund i espiritualment molt significatiu. Isabel ens proposa viure el Cel en aquesta terra a través de la FE.

3

“Estigueu en mi” (Jn 15, 4).

És el Verb de Déu qui dona aquesta ordre, qui manifesta aquesta voluntat.

Estigueu en mi no només uns instants, algunes hores passatgeres, sinó

“Estigueu en mi d’una manera permanent, habitual.

Estigueu en mi, pregueu en mi, adoreu en mi, estimeu en mi, sofriu en mi, treballeu en mi, obreu en mi.

Estigueu en mi per presentar-vos a qualsevol persona, a qualsevol cosa, penetreu sempre cada cop més en aquesta profunditat.

És vertaderament aquesta “la soledat on Déu vol atraure a l’ànima per parlar-li”, com cantava el profeta.

(Santa Isabel de la Trinitat)

Havia llegit fa temps aquest text i altres d’Isabel de la Trinitat. Porto temps tractant de viure aquesta voluntat de Jesús: **“Estigueu en mi”**. Si es viu amb constància, aquesta experiència condueix a una gran profunditat espiritual. Tenim l’oportunitat de descobrir molts matisos espirituals en aquest **“Estigueu en mi”**, que fan un gran bé a la nostra ànima. Donem gràcies a Jesús, per aquesta ordre seva: **“Estigueu en mi com joestic en vosaltres”**. Si aconseguim trobar unes estones cada dia per fer silenci, **MIREM** aquests matisos que sorgeixen d’aquesta invitació de Jesús. **MIREM** amb l’actitud que hem après de **MIRAR** què ens diuen, com ens ressonen, com els vivim:

- **“Estigueu en mi...”**
- Jesús no diu **“Estigueu amb mi...”** sinó **“Estigueu en mi...”**
- És un matís molt important **“Estar en Jesús...”**
- En canvi **“Estigueu amb mi”** l’ego ens ho podria fer entendre com “estar al costat de Jesús”. No estaria gents malament, per suposat, però Jesús convida a anar molt més a fons. Convida a entrar **en** la seva intimitat. Això és molt més que **“estar a prop seu”**.
- **“Estigueu en mi...”** és estar, no al seu costat, ni tant sols a prop d’ell, sinó **en Ell, en la seva intimitat**.
- Aquesta invitació de Jesús és una prova immensa del seu d’amor .
- **“Estar en Jesús** és una prova de fe, s’està en Ell per fe i per amor.

Una qüestió important és com passa **d’estar amb, a estar en**. La resposta arriba després de moltes estones quotidianes de silenci, recollits en el propi interior, preguntant a Jesús que ho faci saber a l’ànima, mitjançant la inspiració i la intuïció del seu Esperit Sant. Alguns mantres concrets, ajuden a entrar **en** la intimitat de Jesús:

- Jesús, fes-me teu i dona’t a mi.
- Porta’m a la teva intimitat, per estar **en** tu.
- Porta-m’hi, t’ho prego.

- Isabel diu: *“Hem de baixar cada dia pel sender de l’Abisme que és Déu. **Deixem-nos lliscar per aquest pendent amb una confiança tota plena d’amor. “Un Abisme crida a altre abisme” (Sal. 41, 8).***

Hauríem de canviar aquesta ordre així: *Perquè tu estàs **en** nosaltres, és desig teu que nosaltres **estiguem en tu***. I com estàs tu, Jesús, **en** nosaltres? Amb un amor immens per cada un! Si l’ànima si concentra, sent l’amor de Jesús. Com podem estar **en** tu si no és amb el nostre pobre amor? Amb l’amor que tenim, amb la fe que la intimitat **en** Jesús ens fa créixer el nostre amor a Ell.

Tot comença amb aquest acte de fe: *“tu estàs **en mi**, tu estàs **en nosaltres**”*. Estàs **en** el profund de la nostra ànima, si quan truques a la porta l’ànima et deixa entrar. És un do tan gran, del que no en som prou conscients. Aquesta NE 5.2 ens ofereix l’oportunitat de ser-ne més conscients.

Jesús insisteix: *Estigueu **en mi permanentment**. Feu-ho tot **en mi**. Porteu les vostres relacions a mi i relacioneu-vos estant **en mi**, **des de mi**. Penetreu sempre cada cop més **en aquesta profunditat**. Estigueu sempre **en mi**, en la profunditat on jo visc dins vostre. L’experiència que Jesús desitja que visquem, va molt més a fons del simple fet d’estar un al costat de l’altre. Jesús vol que penetrem **en la seva intimitat**.*

Solem estar lluny d’aquesta profunditat, més aviat passem molt de temps en contacte amb la vida superficial. Què ho fa? La por a la soledat. Ens costa molt gestionar-la. No hi trobem sentit, fins que no descobrim que *“tu, Jesús, ens esperes **en aquesta profunda soledat, per parlar-nos**”*. Per altra banda, fora d’aquesta soledat ens és molt difícil escoltar-te. En realitat, si penetrem **en** la intimitat de Jesús, la soledat es transforma en un elevat grau d’unitat amb Ell, que només es comprèn des de la fe.

Tant el soroll de fora, com el soroll de dins, ens dificulta entrar **en** intimitat amb el Ser diví. *Ens costa el recolliment*. Demana temps, estones, que no les tenim perquè ens semblen temps desaprofitat. Ens diem que no tenim temps. Hem de fer tantes coses en el món exterior. És fals. Hi ha molts moments morts al llarg del dia que no els aprofitem. És un fet que el temps que dediquem a Déu, Ell ens multiplica l’eficàcia del temps que dediquem a les nostres coses. Simplement, ens costa confiar i tenir fe.

L’altra dificultat és el desconeixement que Jesús és allí, **en l’abisme** del nostre no-res i misèria, on tenim la possibilitat de trobar-nos cara a cara amb *l’Abisme de la seva misericòrdia i amb la immensitat de Déu*. Perquè es trobin aquests dos abismes, és necessari **morir a nosaltres mateixos, perdre el nostre propi rastre i ser canviats en amor**. De tot plegat s’encarrega l’Esperit Sant si tenim fe.

Quina meravella aquesta trobada **en** Jesús **en** l’Abisme del seu amor. L’Esperit Sant ens acompanya cap aquesta profunditat. Demanem-li que ens hi porti. És qüestió de posar-nos-hi i deixar-nos conduir. Arribats en aquest punt, ens trobem que necessitem augmentar la fe.

TREBALL PRÀCTIC
BUSCA JESÚS **en EL TEU CENTRE ON ELL ESTÀ SEMPRE **en** TU**
EL CENTRE 2
(ANTONI BLAY)

TREBALL PRÀCTIC: Després de practicar el “mirar” i “prendre consciència”, després de revisar a fons quina és la meva relació amb Jesús (els dos exercicis proposats en la NE 5.1), en Blay ajuda a aprendre a viure en el teu propi Centre, tu **en** Jesús, i Ell **en** tu. Es remarca contínuament la preposició **en** per subratllar la importància d’estar **en** Ell. Perquè no és estar **en** qualsevol, sinó a

l'interior d'Aquell que és el Camí, la Veritat, la Vida, l'Amor. És molt més estar **en** Ell que estar simplement **amb** Ell. Estar **en** Jesús, significa penetrar **en** el seu interior, que és molt més que estar **amb** Ell. Estar **en** Jesús és estar **en** l'amor. No ens cansem d'aquesta preposició "**en**" perquè necessitem que ens recordi el treball que hem de fer en el nostre camí espiritual: **Deixar-nos envair per Ell, que és l'amor, a l'interior de la nostra ànima. Hem de convertir la nostra vida en una inhabitació trinitària (enllaç) "**en**" la nostra ànima i de la nostra ànima "**en**" la Trinitat.**

Aquest exercici produeix el doble efecte:

- Per un cantó t'entrena a viure en connexió amb el teu Centre.
- I al mateix temps, et fa prendre consciència de la presència de Jesús **en** el teu Centre.

Parla Blay: Has de buscar la Font en el teu Centre, i no en ningú ni cap ambient determinat. Un pot "sentir" molt, o "no sentir" i trobar-se buit. El que se sent, per naturalesa pròpia, és variable. Però aquest Centre del que és variable, és "el meu" Centre; i resulta que aquesta Realitat Central és invariable.

Sembla una contradicció, però, si ho reflexiones serenament, veuràs que no és cap contradicció. Fixa't bé: Tot el que sents i experimentes és variable. Però en el centre de tot el que és variable tu hi tens un Centre, el "teu Centre". És més, aquest Centre és la teva Realitat, la teva vertadera identitat. Aquest Centre teu, resulta que és la Realitat Central del teu Ser, resulta que en aquesta Realitat Central és on Jesús està en tu, i resulta que si aquests temes sobre la N.E. 5 els treballes a fons, et portaran a "estar en Jesús" com mai hi havies estat.

Saps per què? Perquè mentre hem viscut en el personatge, mai hem viscut des d'aquesta Realitat Central, ans sempre hem viscut en la realitat del personatge. Vivim molts anys a la perifèria identificats més amb els objectes que són tot l'exterior que ens envolta, que amb el SUBJECTE que som en el Centre del Ser i des del Ser. Per tant, ara tens l'oportunitat de fer un pas endavant molt important en el teu camí espiritual.

Dit d'una altra manera. Quan el que perceps ho interpretes d'acord amb el personatge, amb totes les seves elaboracions mentals, no vius des del Centre del teu Ser, ni des de la teva autèntica Identitat. Més greu encara: Com que no es pot servir a dos senyors a l'hora, mentre estàs en el personatge no estàs **en** Jesús.

Tot el que perceps, mira-t'ho bé. Discerneix què ve del Centre i què ve de fora. Com fer aquest discerniment? Estigues atent a les elaboracions mentals. Mira bé a què dona importància i significat la teva ment-personatge. Si et quedes encallat en preocupacions, pors, inseguretats, culpes, afeccions, judicis, etc., és el personatge qui comanda la teva ment. Aleshores tota aquesta activitat mental et desconnecta de teu Centre.

Des del teu Centre, l'experiència és de Ser: el Ser que veu i que inclou els continguts de la ment. *No el ser que es perd i es confon en els continguts de la ment sinó que els MIRA i els diferencia de la Realitat Central del Ser.*

Quan un està centrat, està despert des de dins. Aleshores, un és invulnerable a tot atac, i alhora està totalment disponible per al que sigui: actuar, parlar, riure. *Aquest estat s'assoleix com a resultat d'aquest treball que et proposa la NE 5.2*

La conseqüència de viure desconnectats del nostre Centre, pràcticament ens converteix en una utopia poder viure la invitació de Jesús: Joestic **en** tu, tu estigues **en** mi.

La ment no és el Centre. Només és un instrument per connectar-nos amb el nostre Centre. Cal distingir entre la ment com eina de discerniment, dels continguts que passen per la ment. *Utilitza la ment per MIRAR conscientment i per Centrar-te.* Des del Centre, vius l'experiència de Ser. Aleshores el Ser mira i discerneix els continguts de la ment. Tu ets el Ser que *no es perd ni es confon amb els continguts de la ment, sinó que els MIRA i els diferencia de la Realitat Central del Ser.*

Per què és tan important viure des del Centre?

Des del Centre es descobreix la Unitat del Cel i la terra. *És fabulosa aquesta Unitat. La fa possible el fet de despertar a aquesta extraordinària Realitat del Ser, i des de la FE: Ell en tu i tu en Ell, en teu Centre.* El Centrament és la porta a l'Infinit i el descobriment que tu ets el SUBJECTE del centrament. Aquest SUBJECTE és qui mira, des del Centre, els continguts de la ment i se'n desidentifica. Aquest SUBJECTE ets tu que VIUS i MIRES des del Centre. Tu ets el SUBJECTE que des de la Fe ets conscient d'estar en Jesús i Jesús en tu.

Jesús et convida: Vols que preguem junts?

Donat que soc Jo, el Verb de Déu, qui dono aquesta ordre i manifesto aquesta meva voluntat, et convido i t'espero a viure en la meva intimitat en tu.

Què em respons?

- 1. M'habituo a mirar i a viure des del Centre.*
- 2. M'habituo a des identificar-me dels objectes (exteriors i interiors).*
- 3. M'habituo a mirar les percepcions i les remogudes del personatge i a separar-me de l'elaboració i la interpretació mental que en fa, i visc recollit en el meu Centre.*
- 4. M'habituo a dir-me: La meva identitat és el Ser. M'identifico i visc en el meu Centre d'energia, d'intel.ligència, d'amor-felicitat.*
- 5. M'habituo a sentir-me el SUBJECTE que ho viu tot des del Centre, perquè fins que no prengui consciència de SUBJECTE, viuré desconnectat del meu Centre.*
- 6. M'habituo a estar en tu per penetrar sempre, cada cop més en la profunditat, de la teva Intimitat.*
- 7. M'habituo a estar en tu, no només uns instants, algunes hores passatgeres. Vull estar en tu d'una manera permanent, habitual.*
- 8. M'habituo a estar en tu, a pregar en tu, a adorar en tu, a estimar en tu, a sofrir en tu, a treballar en tu, a actuar en tu, a fer en tu.*
- 9. M'habituo a estar en tu per presentar-me a qualsevol persona, a qualsevol cosa, a qualsevol relació, des de tu, tu en mi, jo en tu.*
- 10. M'habituo a dir-me: Jo soc el Centre de tota experiència. En aquest Centre hi ha ALGÚ amb qui m'hi trobo.*
- 11. M'habituo a estar en tu, en aquesta soledat on tu vols atraure la meva ànima i parlar-me.*
